

Emil Muntean ... bunic, cel mai bun prieten, un exemplu. Majoritatea timpului evit cu încăpățănare să mă gândesc, datorită durerii pe care gândurile mi le provoacă. Milioane de imagini aleargă în mintea mea, provocând în sufletul meu furtuni de lacrimi.

Îmi lipsește în fiecare clipă, cu fiecare pas important încă aștept ca un copil sfaturile lui atât de înțelepte.

Aș putea scrie pagini întregi despre momentele minunate și modul în care mi-a fost alături mai mult ca oricine, dar cu toții știm asta. Recunosc, eu am simțit-o și trăit-o mai mult ca oricine și sunt mândră de asta. Sunt mândră de bunicul meu care e prezent în gândurile mele neîncetat. Îl simt și acum alături de mine în momentele importante.

Fără el copilăria mea nu ar fi avut atâta culoare, atâta cântec și voie bună și regret enorm că nu e aici să vadă cât a crescut ”nepoțica”lui.

Mulțumesc lui Dumnezeu că îl reîntâlnesc în fiecare zi în tata, în care regăsesc continuu o parte din spiritul lui Mil.

Ștefana Muntean

5 mai 2013